

PARAULA I VIDA

Per una economia «diferent» que tingui cura del treball

Les notícies dels darrers dies són esperançadores pel que fa a l'atur al nostre país, que baixa i s'albiren temps millors. Ja ens convenia rebre una notícia esperançadora. La pandèmia ha destruït o precaritzat bastants treballs, alhora que ens ha obligat a tots a millorar tècnicament. S'han incrementat el nombre de contractes, però caldria revisar si tots són acceptables, decents i dignes.

El Papa Francesc acaba de recordar la dramàtica situació dels qui no troben feina i la manca de dignitat d'alguns treballs. Tinguem presents els que treballen en negre, que reben «el sou de contraban, d'amagat, sense la jubilació», diu el Papa. Jesús va tenir un ofici força dur, relacionat amb la fusta, la pedra i el ferro. «El fill del fuster se solidaritzà amb tots els treballadors del món, i de manera particular amb aquells que fan feines dures a les mines i en certes fàbriques; amb aquells que són explotats amb treballs en negre; amb les víctimes d'accidents de treball; amb els nens obligats a treballar i amb els que furguen als abocadors, a la recerca d'una cosa útil per a intercanviar». I ha demanat que consideréssim la situació dels que es guanyen la vida així, amb feines que no reconeixen la seva dignitat, i en els qui estan sense feina, que en busquen i no en troben. És una ferida a la seva dignitat. «Alguns han perdut tota esperança i desig de vida. En aquests temps de pandèmia moltes persones han perdut la feina i alguns, aixafats per un pes insuportable, han arribat a llevar-se la vida». Són els «descartats» de la societat activa.

Fa uns mesos el Papa animava a treballar per un model d'economia alternativa al consumisme, que pro-

dueix residus. «La participació, la fraternitat, la **gratuitat i la sostenibilitat** són els pilars sobre els quals fundar una economia «diferent». És un somni que requereix audàcia, perquè són els audaços els que canvien el món i el fan millor. No és voluntarisme, és fe; perquè la veritable novetat ve sempre de la mà de Déu». Guanyar-se el pa, dona dignitat i alhora és camí de santificació, ja que «no només serveix per a aconseguir el suport adequat: el treball és també un lloc on ens expressem, ens sentim útils, i aprenem la lliçó del concret, que ajuda que la vida espiritual no es converteixi en espiritualisme».

Preguntem-nos: com vivim la nostra dimensió laboral i professional, amb quin esperit fem la nostra feina quotidiana? com afrontem l'esforç i el sacrifici? Veiem la nostra activitat unida només al nostre destí o també al destí dels altres? La proposta del Papa és que el treball sigui rescatat de la lògica del mer benefici i pugui ser viscut com a dret i com a deure fonamental de la persona, que expressa i incrementa la seva dignitat.

I recordava als joves que l'evangelització «passa també per la cura del treball» i per la represa després de la crisi generada per la pandèmia. Cal tenir el valor de «somiar junts», per continuar essent «signes d'esperança» d'una nova manera de treballar. Cal **animar, habitar, apassionar i acompanyar**, perquè siguin els mateixos joves, els qui animats per l'Esperit de Crist, ajudin les persones a posar-se en marxa i a comprometre's en la vida, en la família, en l'Església i en la societat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

La Diòcesi s'uneix a la pregària per la pau a Ucraïna

Urgell es va unir a la jornada de pregària per invocar la pau a Ucraïna, el dimecres 26 de gener, tal com havia demanat el Sant Pare el diumenge 23 de gener, després d'haver resat l'Àngelus.

El Papa va expressar la seva preocupació davant les tensions creixents amb la seva pregària: «Segueixo amb preocupació les tensions creixents que amenacen d'infligir un nou cop a la pau a Ucraïna i posen en dubte la seguretat del continent europeu, amb repercussions encara més vastes. Faig una crida sincera a totes les persones de bona voluntat perquè resin Déu Totpoderós per tal que totes les accions i iniciatives polítiques estiguin al servei de la fraternitat humana i no dels interessos partidistes».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i narcisisme (II)

L'ideal del transhumanisme és l'ésser autosuficient. Aquest és, també, l'objectiu del narcisisme. Narcís no necessita l'amor de ningú, tampoc no està disposat a entregar-se a ningú. Viu emmirallat en si mateix, frueix de vincles esporàdics, líquids, en paraules de Zygmunt Bauman, però tem qualsevol forma de compromís a llarga distància. Aspira a l'autosuficiència, a no ser dependent, ni emocionalment, ni eco-

nòmicament de ningú. La idea de la dependència física l'aterra. La possibilitat que la tecnologia pugui garantir aquesta autosuficiència dona aire al seu somni i enllaça, profundament, amb les seves aspiracions més íntimes.

En el cas, però, que aquesta hipòtesi sigui realitzable, la pregunta que emergeix és la següent: Com es mantindran els llaços socials si els individus que

configuren la societat són organismes superperfeccionats?

La pregunta no és irrellevant tenint en compte que la vulnerabilitat és la principal arrel de la relació, del vincle social. Tal com expressa Jean Jacques Rousseau (1712-1778), mitjançant la seva hipòtesi política del contracte social i, en la filosofia contemporània, Martha Nussbaum (1947), la nostra sociabilitat està intrínsecament lligada a la nos-

tra inseguretat, a la nostra vulnerabilitat. Ens vinculem, perquè ens necessitem, perquè no podem viure sols, perquè experimentem el desig de l'altre. Sols no ens sortim. La societat emergeix com a conseqüència d'aquesta vulnerabilitat. A la vegada, ens costa viure junts, però ens necessitem per resoldre les múltiples necessitats que patim.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Por una economía «diferente» que cuide el trabajo

Las noticias de los últimos días son esperanzadoras en cuanto al paro en nuestro país, que baja y se vislumbran tiempos mejores. Ya nos convenía recibir una noticia esperanzadora. La pandemia ha destruido o precarizado muchos trabajos, a la vez que nos ha obligado a todos a mejorar técnicamente. Se han incrementado el número de contratos, pero debería revisarse si todos son aceptables, decentes y dignos.

El Papa Francisco acaba de recordar la dramática situación de quienes no encuentran trabajo y la falta de dignidad de algunos trabajos. Tengamos presentes a los que trabajan en negro, que reciben «el sueldo de contrabando, a escondidas, sin la jubilación», dice el Papa. Jesús tuvo un oficio bastante duro, relacionado con la madera, la piedra y el hierro. «*El hijo del carpintero* se solidarizó con todos los trabajadores del mundo, y de manera particular con aquellos que realizan trabajos duros en las minas y en ciertas fábricas; con aquellos que son explotados con trabajos en negro; con las víctimas de accidentes de trabajo; con los niños obligados a trabajar y con los que hurgan en los vertederos, en busca de algo útil para intercambiar». Y ha pedido que consideráramos la situación de quienes se ganan la vida así, con trabajos que no reconocen su dignidad, y en quienes están sin trabajo, que lo buscan y no lo encuentran. Es una herida en su dignidad. «Algunos han perdido toda esperanza y deseo de vida. En estos tiempos de pandemia muchas personas han perdido su trabajo y algunos, aplastados por un peso insostenible, han llegado a quitarse la vida». Son los «descartados» de la sociedad activa.

Hace unos meses, el Papa animaba a trabajar por un modelo de economía alternativa al consumismo, que produce residuos. «**La participación, la fraternidad, la gratuidad y la sostenibilidad** son los pilares sobre los que fundar una economía «diferente». Es un sueño que requiere audacia, porque son los audaces quienes cambian el mundo y lo hacen mejor. No es voluntarismo, es fe; porque la verdadera novedad viene siempre de la mano de Dios». Ganarse el pan, da dignidad y al mismo tiempo es camino de santificación, ya que «no sólo sirve para conseguir el apoyo adecuado: el trabajo es también un lugar donde nos expresamos, nos sentimos útiles, y aprendemos la lección de lo concreto, que ayuda a que la vida espiritual no se convierta en espiritualismo». Preguntémonos: ¿cómo vivimos nuestra dimensión laboral y profesional, con qué espíritu hacemos nuestro trabajo cotidiano? ¿Cómo afrontamos el esfuerzo y el sacrificio? ¿Vemos nuestra actividad unida sólo a nuestro destino o también al destino de los demás? La propuesta del Papa es que el trabajo sea rescatado de la lógica del mero beneficio y pueda ser vivido como derecho y como deber fundamental de la persona, que expresa e incrementa su dignidad.

Y recordaba a los jóvenes que la evangelización «pasa también por el cuidado del trabajo» y por la reanudación después de la crisis generada por la pandemia. Debemos tener el valor de «soñar juntos», para seguir siendo «signos de esperanza» de una nueva forma de trabajar. Hay que **animar, habitar, apasionar y acompañar**, para que sean los propios jóvenes, quienes animados por el Espíritu de Cristo, ayuden a las personas a ponerse en marcha y a comprometerse en la vida, en la familia, en la Iglesia y en la sociedad.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Comunicat del Bisbat d'Urgell sobre les immatriculacions

El Bisbat d'Urgell després de fer-se públic el Comunicat conjunt (24.1.2022) del Govern espanyol i la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), **sobre les immatriculacions** fetes per les diòcesis en el període 1998-2015, vol manifestar el següent:

- Que el Bisbat d'Urgell va immatricular legalment, i ara el Govern així ho reconeix, 1.542 béns (esglésies, rectories, ermites, camps rurals..., etc.) dels quals no hi ha cap dubte sobre la propietat de l'Església, mantinguda des de segles.
- A més, hi ha 50 béns atribuïts en el llistat del Govern espanyol al Bisbat d'Urgell, dels quals falten dades per a la seva correcta i completa identificació. Caldrà una ulterior informació cadastral.
- I encara, consten 5 béns que per error de la llista del Govern s'atribueixen al Bisbat d'Urgell: 2 ja tenen altres propietaris i 3 van ser adquirits per mètodes diferents a la immatriculació.
- Volem remarcar que no es tracta, doncs, d'un llistat de béns a retornar per part de l'Església, tal com ha aparegut en diversos mitjans de comunicació, sinó d'un llistat amb les incidències i errors en la relació original del Govern espanyol lliurada a la CEE.

—D'ençà que al juliol del 2020 la Generalitat de Catalunya va fer públic el llistat detallat de béns immatriculats per l'Església catòlica a Catalunya, el Bisbat d'Urgell ha rebut una única reclamació d'un privat, que no ha tingut recorregut legal.

La Seu d'Urgell, 25 de gener de 2022

► Pregària d'Adoració al Santíssim en memòria del venerable Mn. Josep Gras.

El Moviment Apostòlic Crist Rei —MAR— que està format per laics i laiques d'arreu del món i que busquen viure els ideals predicats pel venerable Mn. Josep Gras, a través de trobades periòdiques, activitats en el temps de lleure, convivències, celebracions litúrgiques, acompanyament personal i apostolat social, celebra aquest any 2022 el 30è aniversari de la seva creació, i des del MAR i la Congregació de les Filles de Crist Rei s'han preparat un seguit d'activitats per celebrar-ho, especialment en la vessant espiritual.

Entre les activitats, un pelegrinatge virtual pels llocs emblemàtics on va viure Mn. Gras a Espanya: Agramunt, Barcelona, Tarragona, Madrid, Écija i Granada.

El passat dissabte 22 va iniciar-se aquest recorregut que vol recordar la vida i l'obra del venerable Mn. Josep Gras, i va ser des d'Agramunt, el poble on va néixer l'any 1834. A través del canal de ví-

deo del Moviment Apostòlic Crist Rei es va compartir una pregària i adoració al Santíssim recordant la vida exemplar de Mn. Gras. El vídeo recull els espais en què va viure a Agramunt i, especialment, l'església parroquial. A la seva capella de la Mare de Déu dels Socós va tenir lloc l'exposició del Santíssim que va ser seguida i pregada per molts membres del moviment apostòlic, així com per persones properes a l'apostolat de les Filles de Crist Rei. Un espai de reflexió, pregària i espiritualitat que, com diria el venerable Mn. Gras, busca construir i refer el Regne de Déu en el nostre món, perquè Crist pugui regnar per sempre.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

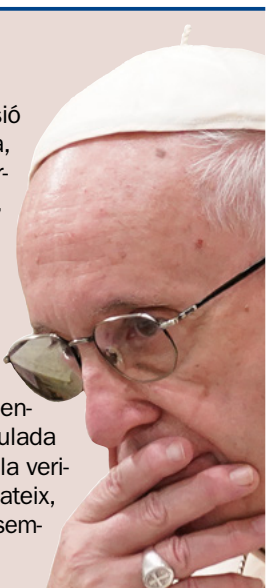

@Pontifex: «El Senyor Jesús ve a la nostra trobada en el rostre del germà marginat i descartat, del migrant menyspreat, rebutjat i oprim; però també del migrant que viatja cap a una esperança, cap a una convivència més humana» (3 de desembre).

@Pontifex: «Benvolguts germans i germanes amb discapacitat, el Papa i l'Església estan prop de vostès de manera especial, amb afecte i tendresa. Nosaltres, tots junts, som Església perquè Jesús ha triat ser el nostre amic» (3 de desembre).

@Pontifex: «Voldria exhortar a una visió comunitària davant la qüestió migratòria, a dirigir l'atenció als més necessitats perquè, segons les possibilitats de cada país, siguin acollits, promoguts i integrats en el ple respecte dels seus drets humans i la seva dignitat» (4 de desembre).

@Pontifex: «En la seva humilitat, Maria sap que tot ho rep de Déu. Per això, està lliure de si mateixa, completament orientada a Déu i als altres. Maria Immaculada no té ulls per a si mateixa. Aquí està la veritable humilitat: no tenir ulls per a un mateix, sinó per a Déu i per als altres» (8 de desembre).

Exèquies de la Gna. Leonor Gallart, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell

Divendres 21 de gener, a l'església de la Residència de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell de La Seu d'Urgell, van tenir lloc les exèquies de la Gna. Leonor Gallart i Baró, de l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, de 93 anys d'edat i natural de Montros (Pallars Jussà). La celebració fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i concelebrada per Mn. Josep Font, nebot de la difunta; Mn. Josep M. Mauri, Vicari general i familiar; Mn. Jordi Miquel; i Mn. David Codina.

A l'Eucaristia hi foren presents la Gna. Victòria Beltran, Consellera general de l'Institut; la Superiora de la Comunitat, Gna. Pietat Pérez; les altres germanes de la comunitat de La Seu d'Urgell; familiars de la Gna. Gallart; i altres religioses, veïns i fidels de La Seu que l'estimaven i apreciaven, i que van voler acompanyar-la.

En iniciar-se la celebració, el Sr. Arquebisbe va glossar breument la trajectòria vital com a consagrada de la Gna. Leonor i els seus serveis a diverses comunitats com El Masnou, La Seu d'Urgell, Almacelles, Juncosa, Sabadell, Sant Andreu, Lleida, Les Escaldes i, sobretot, a Matadepera i Cervera, on impulsà decidivament una residència per a la gent gran. Des

de l'any 2009 residia, ja malalta, a la comunitat de La Seu d'Urgell on ha estat molt ben atesa per les germanes de comunitat i, en especial, per la seva neboda, la Gna. Montserrat Font i Gallart.

A la seva homilia, l'Arquebisbe glossà les lectures de la Paraula de Déu. L'Evangelí de les verges prudentes i les desassenyades (Mt 25,1-13) i

l'oli al qual fa referència la paràbola, són signe de la bondat i les bones obres que la Gna. Leonor va intentar viure durant tots els seus anys de consagrada des de la seva professió religiosa el 19 de març de l'any 1950. La Gna. Leonor a través de la seva consagració com a religiosa, seguint el carisma de la Beata Anna Maria Janner de caritat envers l'ensenyament i els malalts, va fer realitat dia a dia, amb els seus vots, i la seva consagració i fidelitat diària, l'ideal proclamat en la Paraula de Déu.

Al final de la Missa, el nebot David i Mn. Josep Font van pronunciar unes paraules d'agraïment i van recollir uns pensaments que la Gna. Leonor havia dictat preveient la seva partença i com tenia ganes de retrobar-se amb el Pare Déu, a qui estimà i serví sempre amb la llàntia encesa del seu amor.

Trobada telemàtica de rectors i formadors de Seminaris Menors

Els dies 21 i 22 de gener de 2022 va tenir lloc, de forma telemàtica, la XLI Trobada de Rectors i Formadors del Seminari Menor, amb trenta-nou participants, presidit per Mons. Joan-Enric Vives i Mons. Jesús Vidal, President i Vicepresident de la Comissió episcopal del Clergat i els Seminaris, i a la qual va assistir també Mons. Eusebio Hernández Sola, membre de la Comissió. Fou coordinat pel Director del Secretariat de la Subcomissió de Seminaris, Rv. Sergio Requena.

Aquest 41è Encontre va tractar de la temàtica «Ajudar a créixer: el camí de la maduresa humana i cristiana»,

a través de dues ponències i una taula d'experiències. Així, van participar-hi la Dra. Virginia Cagigal de Gregorio, Doctora en Psicologia i professora a la Universitat Pontifícia de Comillas, que va presentar dues ponències sobre «Entendre la psicologia dels adolescents».

L'endemà va tenir lloc una taula rodona sobre «La vida espiritual als seminaris menors» en què van participar el Rv. Iñaki Martín Errasti, formador del Seminari Menor de Madrid, el Rv. Àngel Maya Talavera, formador del Seminari Menor de Còria-Càceres, i el Rv. Pablo Soriano Martínez, Rector del Seminari Menor de Valèn-

cia. Van presentar diferents maneres complementàries d'activar la forma-

ció espiritual entre els adolescents i joves del Seminari Menor.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Fets 13,46-49 / SI 116 / Lc 10,1-9]. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (s. IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. ■ Dimarts [Jm 1,12-18 / SI 93 / Mc 8,14-21]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de la Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dimecres [Jm 1,19-27 / SI 14 / Mc 8,22-26]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliàna, vg. i mr.; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Josep Allamano, prev.; sant Pere de Castelnaou, monjo cistercenc i mr.; beat Nicolau Pàglia, prev.

17. ■ Dijous [Jm 2,1-9 / SI 33 / Mc 8,27-33]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304,

OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Divendres [Jm 2,14-24.26 / SI 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc Regis Clet, prev. paül i mr.; sant Teotonio, bisbe.

19. ■ Dissabte [Jm 3,1-10 / SI 11 / Mc 9,2-13]. Sant Gabí, prev. i mr. (296);

sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1Sa 26, 2.7-9.12-13.22-23 / SI 102 / 1Co 15, 45-49 / Lc 6,27-38]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

Diumenge VI de durant l'any (C)

COMENTARI

«Feliços els pobres. Ai de vosaltres, els rics»

Sermó de la muntanya (1877),
de Carl Heinrich Bloch

Tots coneixem les benaurances però ens sonen més les de Mateu que les de Lluç que llegim avui. Bàsicament hi ha dues diferències. Mateu parla de nou benaurances i Lluç només de quatre, però aquest evangelista porta les «malaurances» que no es troben a Mateu: «ai de vosaltres, els rics»... Els matisos són també diferents. Però el més important és el missatge, el mateix en ambdós evangelistes: la felicitat que ofereix Crist és totalment diferent de la del món. Mai no se'ns hauria ocorregut dir que són *feliços* justament els *pobres*, els qui ploren, els perseguits, els qui passen fam. No es tracta, tanmateix, de dir que és bona la pobresa o el plor o la persecució, sinó saber que, malgrat aquestes circumstàncies negatives de la vida, aquesta pot ser viscuda en felicitat quan tenim posada tota la nostra confiança i esperança en el Senyor. És a dir, no hem de buscar la felicitat en la riquesa, en les festes, en el menjar i beure, en ser benvistos, sinó que la felicitat plena i total només es troba en Déu. D'aquí el contrast: *Ai de vosaltres, els rics, els qui ara aneu tips, els qui ara rieu, ai quan tota la gent parli bé de vosaltres*, perquè heu entrat en el camí equivocat, no en el camí de la vida, en el camí del Regne. Ara ja fem experiència d'aquest Regne que inclou justament la preocupació pels més pobres, pels que ploren, pels que sofreixen. En aquest sentit entenem la primera lectura: *Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret: posa la seva confiança en les realitats humanes*. En canvi, *beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat*. És el mateix que diu Jesús amb altres paraules. I Pau ens recorda el punt central de la nostra fe: *Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort*. La resurrecció de Crist ens dona la certesa que només en ell es troba la vida autèntica, la felicitat que proclamen les benaurances. Una felicitat ara i aquí i una felicitat plena, un cop ressuscitats.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la primera de Sodoma en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xar-dosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

► Salm responsorial (1)

R. *Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.*

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. R.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dona fruit quan n'és el temps i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. R.

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El senyor empara els camins dels justos, / i el dels culpables, acaba malament. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,12.16-20)

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estaríeu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei. Si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 6,17.20-26)

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó.

Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploren: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegreu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes.

Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 17,5-8)

Esto dice el Señor: «Maldito quien confía en el hombre, y busca el apoyo de las criaturas, apartando su corazón del Señor.

»Será como un cardo en la estepa, que nunca recibe la lluvia; habitará en un árido desierto, tierra salobre e inhóspita. Bendito quien confía en el Señor y pone en el Señor su confianza. Será un árbol plantado junto al agua, que alarga a la corriente sus raíces; no teme la llegada del estío, su follaje siempre está verde; en año de sequía no se inquieta, ni dejará por eso de dar fruto.»

► Salmo responsorial (1)

R. *Dichoso el hombre que ha puesto su confianza en el Señor.*

Dichoso el hombre / que no sigue el consejo de los impíos, / ni entra por la senda de los pecadores, / ni se sienta en la reunión de los cínicos; / sino que su gozo es la ley del Señor, / y medita su ley día y noche. R.

Será como un árbol / plantado al borde de la acequia: / da fruto en su sazón / y no se marchitan sus hojas; / y cuanto emprende tiene buen fin. R.

No así los impíos, no así; / serán paja que arrebatara el viento. / Porque el Señor protege el camino de los justos, / pero el camino de los impíos acaba mal. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,12.16-20)

Hermanos: Si se anuncia que Cristo ha resucitado de entre los muertos, ¿cómo dicen algunos de entre vosotros que no hay resurrección de muertos? Pero si los muertos no resucitan, tampoco Cristo ha resucitado; y, si Cristo no ha resucitado, vuestra fe no tiene sentido, seguís estando en vuestros pecados; de modo que incluso los que murieron en Cristo han perecido.

Si hemos puesto nuestra esperanza en Cristo solo en esta vida, somos los más desgraciados de toda la humanidad. Pero Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,17.20-26)

En aquel tiempo, Jesús bajó del monte con los Doce, se paró en una llanura con un grupo grande de discípulos y una gran muchedumbre del pueblo, procedente de toda Judea, de Jerusalén y de la costa de Tiro y de Sidón. Él, levantando los ojos hacia sus discípulos, les decía: —«Bienaventurados los pobres, porque vuestro es el reino de Dios. Bienaventurados los que ahora tenéis hambre, porque quedaréis saciados. Bienaventurados los que ahora lloráis, porque reiréis. Bienaventurados vosotros cuando os odien los hombres, y os excluyan, y os insulten y proscriban vuestro nombre como infame, por causa del Hijo del hombre. Alegaos ese día y saltad de gozo, porque vuestra recompensa será grande en el cielo. Eso es lo que hacían vuestros padres con los profetas.

Pero, ¡ay de vosotros, los ricos, porque ya tenéis vuestro consuelo! ¡Ay de vosotros, los que ahora estáis saciados, porque tendréis hambre! ¡Ay de los que ahora reís, porque haréis duelo y lloraréis! ¡Ay si todo el mundo habla bien de vosotros! Eso es lo que vuestros padres hacían con los falsos profetas.»